

PharmDr. Lubomír Jaroš nezahálí

PharmDr. Lubomír Jaroš, lékárník z Hrádku nad Nisou, veškerý svůj volný čas aktivně využívá – kromě drobné skladatelské práce se rovněž věnuje literární tvorbě. Je autorem několika titulů pro dospělé, ale napsal např. také knihy pro mládež *Tajemství křišťálové jeskyně* či *Podivné svědectví Václava Korce* nebo pohádkovou knížku *Vojtíšek* (jedinečný soubor dvaadvaceti pohádek), kterou dokonce zakoupilo město Kroměříž jako svoji propagaci.

Z novější tvorby si připomeňme jeho **Tři balady o bludné lásce** a divadelní hru **U mučednického kůlu aneb Jak se obětovat pro umění**.

Zvláště balady ostře vybočují z dosavadní autorovy tvorby. Místo dosavadního měkkého všeobjímajícího tónu se dostavují ostře disharmonické zvuky ze života lidí v mezních životních situacích. Aby věrně zobrazil hloubku utrpení baladických hrdinů, básník se nebojí použít i výrazy, které v těchto situacích běžně slycháváme. Balady jsou burcujícím mementem pro ty, kteří by se touto cestou nelásky a soubectví chtěli vydat. Vnímavému čtenáři nemůže uniknout, že se svými tragickými hrdiny nebo za nimi pláče i sám básník.

Divadelní hra *U mučednického kůlu aneb Jak se obětovat pro umění* je pak klasická nenáročná fraška, lehce okořeněná satirou, která však nechce pranýrovat, ale o to více pobavit. Jednou z divadelních postav je Ohlašovatel, který v předmluvě upozorňuje diváky, kteří by chtěli ze sálu během hry náhle odejít, ať na toaletu nebo na čerstvý vzduch, že to nebude možné. Všechny východy jsou během představení uzamčeny. Umění si žádá oběti i od diváků. Ohlašovatellova slova tedy už na samém začátku naznačují, že nepůjde o nestraviteľné drama.

Tím ovšem výčet nejnovějších aktivit Lubomíra Jaroše nekončí. V jeho nakladatelství a hudebním vydavatelství 1. Lužická vyšlo rovněž **vlastivědné pexeso „Můj rodný kraj Hrádecko“**. O dr. Jarošovi je známo, že mu Lužice, jako jedna z historických zemí Koruny české, přirostla k srdci. V úvodním textu k pexesu připomíná, že o Lužici přišla Koruna česká během panování Habsburského rodu; roku 1635 ji císař Ferdinand II. postoupil Sasku a o sto let později, roku 1742, byla císařovna Marie Terezie nucena vzdát se větší části další země naší Koruny, Slezska, a to ve prospěch Pruska. Přesto nám z každé z nich zůstala alespoň malá část, vždy na severu při naší státní hranici.

Fotografie zajímavých staveb současných i historických, přírodních útvarů, vodních ploch apod. podávají svědectví o krásách této zajímavé části republiky, ale nenásilným způsobem propagují i lékárnu. Na rubové straně pexesa je totiž znak Lékárny Na Hradě, případně – ve druhé mutaci – městský znak Hrádku nad Nisou (snímek). (jh)

